

Patty herinnerde zich een avond waarop ze thuis kwam. Ze had de deur nog niet open of hij ging al tekeer. Niets deugde! Patty probeerde zich er niet aan te storen en begon met het klaarmaken van het eten. Al gauw merkte ze dat het echt mis was. Hij begon te schelden en te klagen over zijn revalidatiearts en wat hij allemaal niet meer kon na het ongeluk. Patty zei dat ze zijn reactie begreep en dat het er niet beter van werd als hij zo tekeer ging. Daarop pakte hij een mok die naast hem stond en gooide deze in de richting van Patty. Ze schrok zo erg en zag dat niet aankomen. Ze wist net op tijd weg te duiken en stond aan de grond genageld. Hij draaide zich om en strompelde naar de kamer. Patty wist niet wat te doen. Ze draaide zich langzaam in de richting van de kamer en probeerde hem te peilen. Ze wilde hem niet nog kwader maken maar ook niet niks doen. Ze liep langzaam de kamer in en zag hem voorover gebogen op de bank zitten, ze hoorde hem snikken en liep toen op hem af. Ze ging naast hem op de bank zitten en legde een arm om zijn schouder. Hij keek haar aan en verontschuldigde zich voor zijn gedrag. Ze antwoordde door te zeggen dat ze het wel begreep echter dat ze het niet goedkeurde en dat ze erg geschrokken was. Hij boog zijn hoofd weer voorover en begon zachtjes te huilen.